Комунальний заклад вищої освіти Львівської обласної ради
«Львівська медична академія імені Андрея Крупинського»

УХВАЛЕНО
Вченою радою КЗВО ЛОР
«Львівська медична академія імені Андрея Крупинського»
Протокол № 1
від «31» серпня 2026 року

ЗАТВЕРДЖЕНО
Ректор КЗВО ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського
_____ проф. Юрій КРИВКО

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПРИСВОЄННЯ ВЧЕНИХ ЗВАНЬ ПРОФЕСОРА Й ДОЦЕНТА У КЗВО ЛОР «ЛЬВІВСЬКА МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ ІМЕНІ АНДРЕЯ КРУПИНСЬКОГО»

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення про присвоєння вчених звань професора й доцента (далі – Положення) визначає вимоги до здобувачів вчених звань професора й доцента. Документ регулює, як кафедра та Вчена рада КЗВО ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крупинського» (далі – Академія) розглядають атестаційні матеріали, як оформлюють атестаційні справи та подають їх до Міністерства освіти і науки України (далі – МОН). Також Положення встановлює порядок розгляду апеляцій та позбавлення вчених звань.

1.2. Положення розроблено відповідно до:

– законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про академічну доброчесність», «Про захист персональних даних»;

– постанови Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 656 «Деякі питання реалізації статті 54 Закону України «Про вищу освіту»;

– Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказом МОН від 14.01.2016 № 13, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03.02.2016 за № 183/28313 (зі змінами, внесеними наказами МОН від 06.02.2017 № 174 і від 17.03.2021 № 322) (далі – Порядок МОН);

– Статуту Академії (пп. 7.14.3, 7.14.9), Положення про Вчену раду Академії, Кодексу академічної доброчесності Академії та Положення про порядок розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності та застосування заходів реагування.

1.3. Вчена рада Академії присвоює вчені звання професора й доцента науково-педагогічним працівникам Академії кафедри (п. 7.14.9 Статуту). Рішення Вченої ради про присвоєння вченого звання затверджує атестаційна колегія МОН. Після затвердження МОН видає атестат за зразком, який Кабінет Міністрів України затвердив постановою від 19.08.2015 № 656 (розділ V Порядку МОН).

1.4. Вчена рада присвоює вчені звання науково-педагогічним працівникам, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти в Академії (зокрема за сумісництвом або за трудовим договором чи контрактом із погодинною оплатою) та відповідають вимогам розділів ІІ–ІІІ цього Положення. Кафедра, де працює здобувач, здійснює його атестацію; профіль педагогічної роботи працівника має відповідати основному напряму діяльності кафедри (п. 1 розділу ІІІ Порядку МОН). Статут Академії не передбачає вченого звання старшого дослідника. Педагогічні працівники Фахового коледжу Академії отримують педагогічні звання в порядку, який встановлює законодавство про фахову передвищу освіту; це Положення на них не поширюється.

1.5. Присвоєння вчених звань ґрунтується на засадах законності, академічної доброчесності, об’єктивності, прозорості, рівності та недопущення конфлікту інтересів.

1.6. Здобувач вченого звання (далі – здобувач) несе відповідальність за достовірність поданих відомостей і документів. Відповідальні особи перевіряють наукові та навчально-методичні праці здобувача на академічну

доброчесність відповідно до Кодексу академічної доброчесності Академії (п. 6.2); звіт подібності є лише інструментом, а остаточний висновок робить кафедра. У своєму висновку кафедра обов'язково зазначає, чи дотримувався здобувач академічної доброчесності (п. 3 розділу ІІІ Порядку МОН).

1.7. Якщо Комісія з питань академічної доброчесності та корпоративної етики (або інший уповноважений орган) розглядає повідомлення про порушення здобувачем академічної доброчесності, Академія зупиняє розгляд атестаційних матеріалів. Це зупинення діє доки рішення Комісії не набере чинності. Якщо Комісія встановить факт академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації в працях, які здобувач подав для присвоєння вченого звання, кафедра робить негативний висновок про дотримання ним академічної доброчесності.

1.8. Академія обробляє персональні дані здобувачів відповідно до законодавства про захист персональних даних виключно з метою присвоєння вченого звання.

2. ВИМОГИ ДО ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНОГО ЗВАННЯ ДОЦЕНТА

2.1. Вчене звання доцента присвоюється науково-педагогічним працівникам Академії, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти та (п. 5 розділу ІІ Порядку МОН):

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) період роботи яких на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри становить не менше ніж п'ять навчальних років, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

3) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу (далі – ЄС) або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням іноземної мови, або не менш як 10 праць, опублікованих англійською мовою у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science», які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань (крім осіб з інвалідністю І групи);

4) які підтверджують свій міжнародний досвід документами (сертифікатами, свідоцтвами, дипломами, іншими документами), зокрема про навчання, стажування або роботу в закладі вищої освіти, науковій (науково-технічній) установі в країні, що входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або ЄС, або участь (керівниками/виконавцями) у проєктах, які фінансуються (фінансувалися) зазначеними країнами (крім осіб з інвалідністю І групи);

5) які опублікували після захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) навчально-методичні та наукові праці у

вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації – у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science», які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

6) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, що входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри.

3. ВИМОГИ ДО ЗДОБУВАЧІВ ВЧЕНОГО ЗВАННЯ ПРОФЕСОРА

3.1. Вчене звання професора присвоюється науково-педагогічним працівникам Академії, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти та (п. 1 розділу ІІ Порядку МОН):

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) період роботи яких на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри становить не менш як 10 років, у тому числі останній навчальний рік на одній кафедрі (одного закладу вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою; для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, – не менше 15 років на посадах наукових і науково-педагогічних працівників;

4) які мають сертифікат, кваліфікаційні документи або праці англійською мовою відповідно до підпункту 3 пункту 2.1 (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які підтверджують свій міжнародний досвід відповідно до підпункту 4 пункту 2.1 (крім осіб з інвалідністю I групи);

6) які опублікували після захисту докторської дисертації навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій – у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science», які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

7) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, що входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри.

3.2. Вчене звання професора присвоюється також науково-педагогічним працівникам Академії, яким не присуджено науковий ступінь доктора наук, але (п. 3 розділу ІІ Порядку МОН):

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора,

завідувача кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному закладі вищої освіти) на посаді доцента, професора, завідувача кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн ЄС або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням іноземної мови (крім осіб з інвалідністю I групи);

5) які підтверджують свій міжнародний досвід відповідно до підпункту 4 пункту 2.1 (крім осіб з інвалідністю I групи);

6) які опублікували після захисту дисертації навчально-методичні та наукові праці у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше чотирьох публікацій – у виданнях, включених до наукометричних баз «Scopus» або «Web of Science», які мають ISSN-номер, підтверджений на вебсайті Міжнародного центру реєстрації періодичних видань;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук);

8) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, що входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри.

3.3. Вимоги розділів II–III відтворюють вимоги Порядку МОН. У разі внесення змін до Порядку МОН застосовуються вимоги Порядку МОН у чинній редакції до внесення відповідних змін до цього Положення.

3.4. Під час оцінювання науково-педагогічного рівня здобувача кафедра враховує наявність у нього публікацій у виданнях, що видаються на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або засновниками (видавцями) яких є юридичні особи такої держави, і відображає це у висновку.

4. РОЗГЛЯД АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ НА КАФЕДРІ

4.1. Здобувач подає завідувачеві кафедри заяву та атестаційні матеріали, що підтверджують відповідність вимогам розділу II або III, зокрема список навчально-методичних та/або наукових праць за формою додатка 7 до Порядку МОН, документи про володіння іноземною мовою та міжнародний досвід, довідку про науково-педагогічну діяльність за формою додатка 8 до Порядку МОН.

4.2. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі передує відкрита лекція здобувача для здобувачів вищої освіти відповідної спеціальності за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри (п. 4 розділу III Порядку МОН).

4.3. На засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третин членів кафедри заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати відкритої лекції. Рішення кафедри ухвалюється більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів

кафедри). Здобувач, який є членом кафедри, у голосуванні з власного питання не бере участі (п. 5 розділу ІІІ Порядку МОН).

4.4. За результатами розгляду кафедра: готує висновок, яким підтверджуються високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін і відповідність здобувача заявленому вченому званню, із відображенням дотримання здобувачем академічної доброчесності, і передає його ученому секретареві Вченої ради Академії; або рекомендує доопрацювати атестаційні матеріали. Повторно матеріали розглядаються на кафедрі після доопрацювання. Висновок підписують головуючий на засіданні та секретар засідання.

4.5. Якщо здобувач є завідувачем кафедри, засідання кафедри проводить особа, визначена деканом факультету.

5. РОЗГЛЯД АТЕСТАЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ НА ЗАСІДАННІ ВЧЕНОЇ РАДИ АКАДЕМІЇ

5.1. Учений секретар перевіряє повноту й відповідність атестаційних матеріалів вимогам і вносить питання до порядку денного засідання Вченої ради. Вчена рада розглядає атестаційні матеріали за висновком кафедри (п. 3 розділу ІІІ Порядку МОН). Порядок розгляду на засіданні визначається цим розділом і Положенням про Вчену раду (п. 7 розділу ІІІ Порядку МОН).

5.2. Рішення про присвоєння вченого звання Вчена рада ухвалює таємним голосуванням. Засідання є правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три четверті від кількості членів Вченої ради, присутніх на засіданні (п. 4 розділу І Порядку МОН).

5.3. Здобувач, який є членом Вченої ради, у голосуванні з власного питання участі не бере (Положення про Вчену раду, п. 4.6). Для проведення таємного голосування обирається лічильна комісія; результати оформлюються протоколом за формою додатка 6 до Порядку МОН, який затверджує Вчена рада.

5.4. Засідання з питань присвоєння вчених звань може проводитися в режимі відеоконференції, якщо таємне голосування забезпечується електронною системою відповідно до Положення про Вчену раду (п. 4.8).

5.5. Рішення Вченої ради оформлюється за формою додатка 3 до Порядку МОН (для здобувачів вченого звання кафедри); якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, у рішенні зазначається основний курс, який він викладає. Рішення Вченої ради дійсне протягом одного календарного року (п. 4 розділу І Порядку МОН).

5.6. Вчена рада на запити МОН надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача та процедуру його атестації.

5.7. У разі негативного рішення Вченої ради здобувач може повторно подати атестаційні матеріали після усунення причин, що стали підставою для такого рішення.

6. АТЕСТАЦІЙНА СПРАВА. АТЕСТАТ

6.1. Учений секретар після прийняття Вченою радою рішення про присвоєння вченого звання протягом 15 днів оформлює атестаційну справу здобувача відповідно до розділу IV Порядку МОН і надсилає її до МОН (п. 8 розділу III Порядку МОН).

6.2. Атестаційна справа складається з таких документів (п. 1 розділу IV Порядку МОН):

1) супровідний лист до атестаційної справи (додаток 1 до Порядку МОН);

2) копія першої сторінки паспорта здобувача, яку вчений секретар засвідчує своїм підписом;

3) копія свідоцтва про зміну імені (у разі зміни імені), яку вчений секретар засвідчує своїм підписом;

4) рішення Вченої ради щодо присвоєння вченого звання (додаток 3 до Порядку МОН);

5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), які вчений секретар засвідчує своїм підписом та скріплює печаткою Академії;

6) протокол засідання лічильної комісії (додаток 6 до Порядку МОН);

7) список навчально-методичних та/або наукових праць (додаток 7 до Порядку МОН);

8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою (крім осіб з інвалідністю I групи);

9) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади – для осіб, які працюють за сумісництвом;

10) довідка про науково-педагогічну діяльність на посадах (додаток 8 до Порядку МОН).

6.3. Обкладинка атестаційної справи оформлюється за формою додатка 9 до Порядку МОН. Якщо особа виконує роботу за закритою тематикою, атестаційна справа комплектується нетаємними документами. Копія атестаційної справи зберігається в Академії відповідно до номенклатури справ.

6.4. Атестати оформлюються МОН протягом двох місяців після прийняття рішення атестаційною колегією МОН і видаються вченому секретареві для вручення працівнику (розділ V Порядку МОН). Відомості про присвоєння вченого звання вносяться до особової справи працівника.

7. АПЕЛЯЦІЯ. ПОЗБАВЛЕННЯ ВЧЕНОГО ЗВАННЯ

7.1. На рішення Вченої ради про присвоєння (відмову в присвоєнні) вченого звання здобувач протягом двох місяців з дня прийняття рішення може подати апеляцію до Вченої ради або до МОН (п. 10 розділу III Порядку МОН).

7.2. Якщо до Вченої ради надходить апеляція, вона ухвалює рішення про утворення апеляційної комісії у складі голови та членів і затверджує її склад. Вчена рада може не створювати комісію лише тоді, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених авторами недоліків. До складу апеляційної

комісії не можуть входити члени кафедри, яка розглядала матеріали здобувача, та особи, які мають конфлікт інтересів. Апеляційна комісія готує висновок, який підписують усі її члени. На підставі цього висновку Вчена рада ухвалює рішення про задоволення або про відмову в задоволенні апеляції. Якщо Вчена рада задовольняє апеляцію, вона може ухвалити рішення про присвоєння вченого звання в порядку, який визначає розділ V, і надіслати атестаційну справу до МОН (п. 11 розділу III Порядку МОН).

7.3. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їхнього присвоєння (п. 1 розділу VI Порядку МОН). Вчена рада Академії розглядає питання про позбавлення вченого звання, присвоєного за її рішенням, зокрема в разі виявлення академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації в працях, на підставі яких присвоєно звання (у тому числі за рішенням Комісії з питань академічної доброчесності та корпоративної етики – Положення про порядок розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, п. 7.5), або недостовірності відомостей, поданих для присвоєння звання. Атестаційна колегія МОН розглядає питання про позбавлення вченого звання також у разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань і відповідно до рішення суду.

7.4. Для вивчення обставин Вчена рада утворює з числа своїх членів комісію, кількісний і персональний склад якої визначає Вчена рада. За висновком комісії Вчена рада таємним голосуванням ухвалює рішення про позбавлення вченого звання (клопотання про позбавлення); кворум і поріг голосування – як для присвоєння звання (п. 5.2). У 15-денний строк після розгляду питання вчений секретар надсилає до МОН рішення (клопотання) Вченої ради, оригінал протоколу засідання лічильної комісії, копії документів про присвоєння вченого звання та інші документи, що підтверджують порушення (п. 3 розділу VI Порядку МОН). Рішення про позбавлення вченого звання затверджує (ухвалює) атестаційна колегія МОН; атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

7.5. Особа, чию справу про позбавлення вченого звання розглядає Вчена рада (або спеціальна комісія), має право виступити на засіданні комісії та Вченої ради, ознайомитися з матеріалами й подати пояснення.

8. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

8.1. Вчена рада Академії ухвалює це Положення, а ректор затверджує його та вводить у дію своїм наказом. У такому ж порядку уповноважені органи вносять зміни до Положення.

8.2. Якщо це Положення не врегульовує певні питання, Вчена рада або керівництво Академії вирішують їх відповідно до Порядку МОН, законодавства України та Статуту Академії.